

Ontwerp van een Handvest voor de 21ste eeuw, opgesteld en goedgekeurd door de afgevaardigden en politieke waarnemers van de “General Assembly” op 25 januari 2018.

opmerking vooraf

Van 3 tot 5 november 2017 vond in de Schaubühne in Berlijn de eerste bijeenkomst van het Wereldparlement plaats, gesteund door meer dan 30 organisaties, van het European Center for Constitution and Human Rights (ECCHR), medico international tot Brot für die Welt, om er maar enkele te noemen. Drie dagen lang bespraken 60 afgevaardigden 15 agendapunten die eerder waren ingediend en opgesteld samen met de eisers en onafhankelijke politieke waarnemers (Armen Avanesian, Ulrike Guérot, Anu Muhammad, Wolfgang Kaleck, Chantal Mouffe, Jo Seoka). De afgevaardigden kwamen uit een twintigtal landen. Daarnaast zijn ook 8 leden van de Duitse Bondsdag tot de Algemene Vergadering toegetreden.

De door de plenaire vergadering aangenomen ontwerpresoluties en de voorstellen voor uitbreiding die werden besproken en ingediend, zijn de afgelopen weken gebruikt om het onderstaande "Ontwerp van een Handvest voor de 21ste eeuw" op te stellen in samenwerking met de afgevaardigden en de politieke waarnemers. De eerste bijeenkomst van het Wereldparlement was uiteraard slechts een experiment - en zoals elk experiment riep het nog vele vragen op. Hoe worden de leden van het Wereldparlement in de toekomst gekozen? Aan welke regels moeten zij voldoen? Welke politieke vragen en besluiten zouden eigenlijk deel moeten uitmaken van de "Algemene Vergadering" en welke zouden bij de regionale en nationale parlementen moeten blijven? Hoe kan het proces van selectie en besluitvorming verder worden gedemocratiseerd en daadwerkelijk worden afgestemd op alle behoeften en eisen? Kortom, hoe kan het utopische ontwerp een echt Wereldparlement worden, een instelling die werkelijk democratisch gelegitimeerd is - gelegitimeerd door iedereen die op deze planeet leeft?

In het volgende ontwerp wordt een begin gemaakt met het debat over de democratisering van transnationale mondiale betrekkingen - of het nu gaat om economische of culturele, menselijke of niet-menselijke betrekkingen.

preambule

Meer dan tweehonderd jaar na de Verklaring van de Rechten van de Mens door het Franse parlement, zijn een instrumentele relatie met deze rechten en hun bewuste minachting essentiële redenen voor de rampspoed die deze wereld treft en de corruptie

van haar regeringen. Daarom stelt de Algemene Vergadering van het Global Third Estate in de preambule van haar "Charter of the 21st Century" uitdrukkelijk:

- Het recht op rechten gaat vooraf aan al onze burgerlijke, politieke, economische, sociale en culturele mensenrechten.
- Het recht op rechten is vastgelegd in elk afzonderlijk mensenrecht, het is bindend voor ons allen en machtigt ons om ons op dit recht te beroepen.
- Het recht op rechten vindt in het licht van de rampspoed die deze wereld treft en de corruptie van regeringen, zijn eerste toetsing in het mensenrecht op een wereldwijd vrij verkeer en een wereldwijde gastvrijheid, een recht dat boven elke wet staat.
- Het recht op rechten is specifiek ingebed in het mensenrecht om onderdrukking tegen te gaan. Het wordt gewaarborgd in de mensenrechten om verenigingen en coalities met andere verenigingen te vormen en om lid te zijn van een of meer politieke gemeenschappen om deel te nemen aan het openbare leven en de democratie, wat ons in staat stelt de bescherming, bevestiging, uitbreiding, differentiatie en verspreiding van de mensenrechten te waarborgen.
- Het recht op rechten verbindt ons dan ook tot de permanente revolutie van de mensenrechten, met als meest recente grote stap de uitdrukkelijke verklaring van de gelijke status van burgerlijke en politieke rechten aan de ene kant en economische, sociale en culturele mensenrechten aan de andere kant.
- Het recht op rechten verplicht ons ook tot een herziening van de mensenrechten die ingaan tegen het vrije gebruik van het recht op rechten of die de toe-eigening ervan beperken, wat vooral het geval is met het mensenrecht op eigendom, dat dus voor alle anderen moet worden gecontroleerd.
- De permanente revolutie van de mensenrechten, gebaseerd op het recht op rechten, is gebonden aan de in artikel 30 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens vastgelegde interpretatieregels volgens dewelke geen enkele staat, groep of persoon het recht heeft actie te ondernemen met het oog op de afschaffing van de in die verklaring afgekondigde rechten en vrijheden.
- Het recht op rechten verbindt ons hier en nu, in de 21ste eeuw, om de gelijkheid van burgerlijke, politieke, economische, sociale en culturele mensenrechten te bevestigen door middel van een overeenkomst die de leden van de Verenigde Naties in staat stelt de bescherming en de toe-eigening van mensenrechten te waarborgen tegen de activiteiten van transnationale ondernemingen en andere bedrijven, en zo de wereldwijde productie- en toeleveringsketens, waarvan vandaag het leven en overleven van ieder van ons afhangt, ondergeschikt te maken aan de toepassing van de mensenrechten.
- In de geest van de grondwet van de Republiek Ecuador, het meest recente document van de mensenrechtenrevolutie, omvat het recht op rechten de zelfverplichting om de kosmos, de natuur, alle levende en gevoelige wezens, in het bijzonder dieren, in hun

speciale rechten te respecteren, altijd te bemiddelen voor degenen die hun eigen claims niet kunnen indienen en hen dienovereenkomstig te beschermen.

- Het recht op rechten in de eenentwintigste eeuw verplicht ons om de geldigheid van dit recht en de daaruit voortvloeiende mensenrechten te erkennen, in de zin van Artikel 28 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, volgens hetwelk iedereen recht heeft op "een sociale en internationale orde waarin de in deze verklaring afgekondigde rechten en vrijheden volledig kunnen worden verwezenlijkt", een recht dat ook rekening moet houden met alle daaropvolgende mensenrechtenpacten en -verdragen. In deze orde is vrijheid geborgd in de democratische grondwet, gelijkheid in non-discriminatie en solidariteit in een sociale infrastructuur die het leven en overleven van ieder van ons garandeert.

In een gezamenlijk verzet tegen de rampspoed die de wereld treft en de corruptie van regeringen keurt de Algemene Vergadering van het Global Third Estate het "Handvest voor de 21ste eeuw" goed.

Ontwerp van een Handvest voor de 21ste eeuw

Art. 1 Militaire interventies en financiële en logistieke ondersteuning van legers kunnen alleen worden besloten door een onafhankelijke transnationale democratische vergadering van wereldburgers of hun aangewezen vertegenwoordigers. De selectie van de leden en de procedures van deze Vergadering zijn bedoeld om de prevalentie van regionale, nationale of bijzondere supranationale politieke en economische belangen in besluitvormingsprocessen tegen te gaan.

App. Bij de besluitvorming moet bijzondere aandacht worden besteed aan de politieke belangen van personen die rechtstreeks door besluiten worden getroffen, maar die zijn uitgesloten van democratische structuren op regionaal of nationaal niveau (bijvoorbeeld ontheemden of onderdrukte bevolkingsgroepen) of daarin niet voldoende worden vertegenwoordigd. Alle mogelijke maatregelen moeten worden genomen om deze personen rechtstreeks te raadplegen of om zo nauwkeurig mogelijke informatie te verkrijgen over hun situatie en behoeften.

Art. 2 Deze transnationale democratische vergadering moet een stem geven aan degenen die door de nationale regeringen met geweld worden onderdrukt. Door de politieke partijen van de oppositie en de gebieden die streven naar onafhankelijkheid als vertegenwoordigers en onderhandelingspartners te erkennen, kunnen lokale zelfbeschikking en soevereiniteit van de bevolking buiten de natiestaten opnieuw worden gedefinieerd.

App. Er moeten op mondiaal niveau instellingen worden opgericht om schendingen van de mensenrechten en de gewelddadige onderdrukking van delen van de bevolking door nationale regeringen te onderzoeken en te vervolgen. Daarom moeten individuele en

staatsactoren die criminele regeringen steunen - via wapenleveringen, diplomatieke erkenning of anderszins - hiervoor worden gestraft.

Art. 3 De bevoegdheden van de internationale rechtspraak moeten verder worden ontwikkeld. Er moeten wetten en instellingen worden gecreëerd om behalve oorlogsmisdaden ook economische en milieumisdrijven te kunnen vervolgen. Via een transnationale democratische vergadering of vergadering van wereldburgers die rechters, openbare aanklagers en onderzoekers benoemt en toezicht houdt op de activiteiten van de instellingen, kan het internationaal recht onafhankelijker en onpartijdiger worden. Internationale rechtspraak is subsidiair indien nationale vervolging niet mogelijk of ongewenst is. De uitlevering van personen aan andere landen moet plaatsvinden als een eerlijk proces kan worden gegarandeerd.

Art. 4 Corruptie, landroof en mensenrechtenschendingen door multinationale bedrijven in samenwerking met regeringen moeten internationaal worden onderzocht en vervolgd. Als deze misdaden niet kunnen worden berecht en bestraft op basis van de bestaande lokale wetgeving (constitutie) en mensenrechten, moet er op internationaal niveau passende wetgeving worden opgesteld.

Art. 5 De grondrechten van alle actoren in de productie- en toeleveringsketen moeten te allen tijde worden gewaarborgd. Alle actoren, van werknemers, producenten, tussenpersonen tot consumenten - maar vooral besluitvormers in multinationale ondernemingen die de productie en handel domineren - kunnen ter verantwoording worden geroepen voor schendingen van rechten in de toeleveringsketen en met name voor ernstige schendingen van de mensenrechten of ecociden. Als niet-menselijke wezens met gevoel betrokken zijn bij fabricage- en toeleveringsketens of andere processen, moet hun te allen tijde het recht op bescherming tegen foltering worden gegarandeerd.

Art. 6 Om de macht van bedrijven in de wereldeconomie te beperken, is het noodzakelijk om transnationale democratische structuren op te zetten die wereldwijd bindende regels en wetten aannemen om wetten en voorschriften op regionaal en nationaal niveau aan te vullen of te versterken. Art. 4 en art. 5 moeten worden gegarandeerd. De regulering van de wereldhandel dient het mondiale algemeen belang en met name het algemeen welzijn van de bevolking in regio's waar grondstoffen worden gewonnen of consumptiegoederen voor de wereldhandel worden geproduceerd. Wanneer handelsregelingen op mondiaal niveau worden ingevoerd, is het noodzakelijk om nauwlettend op te volgen hoe deze van invloed zijn op de economie en de handel in bijzonder kwetsbare landen en regio's, teneinde waar nodig begeleidende maatregelen te nemen.

Art. 7 Economische integratieprocessen - van vrijhandelsovereenkomsten tot monetaire unies - mogen er niet toe leiden dat de politieke, sociale en culturele rechten van de burgers en de gemeenschappen die erdoor worden getroffen, verloren gaan. Regeringen en internationale organisaties die bij de associatie betrokken zijn, moeten onder controle worden gesteld van een transnationaal democratisch orgaan waarin alle regio's vertegenwoordigd zijn.

Art. 8 Het recht op vrij verkeer is een mensenrecht, een recht voor iedereen. Het onderscheid tussen economische migranten en vluchtelingen mag niet langer gelden: we zijn allemaal migranten. Het recht op vrij verkeer impliceert het recht op bescherming, het recht op werk en het bestaansrecht, overal waar iemand is gevestigd, alsmede sociale rechten. Het stemrecht is een voorwaarde voor politieke participatie van mobiele burgers. Bovendien omvat politieke participatie ook het recht om op alle niveaus van de politieke besluitvorming te worden gehoord en aan de besluitvorming deel te nemen. Europa heeft een historische verantwoordelijkheid ten opzichte van vluchtelingen en migranten en overeenkomstig deze verantwoordelijkheid moet het recht op bescherming voor iedereen worden gewaarborgd. Niemand die zich actief inzet voor het recht op vrij verkeer kan op grond van zijn eisen worden gecriminaliseerd of gevangengezet.

Art. 9 Alle kennis en informatie moet toegankelijk zijn voor alle burgers van de wereld. Instellingen die kennis en informatie beheren en verwerken, moeten altijd onder transnationale democratische controle staan om machtsmisbruik door gebrek aan transparantie te voorkomen.

App. Om het persoonlijkheidsrecht in het digitale tijdperk te behouden, moeten we de definitie van persoonlijkheid in de grondwet verbreden, zodat deze ook de technologieën omvat die we gebruiken om onszelf uit te breiden en te verrijken. Daaruit volgt dat kennis en informatie over mensen bij de individuen zelf moeten horen, kennis en informatie over de wereld in zijn geheel moet gemeengoed zijn, en systemen die kennis en informatie beheren en verwerken moeten gedecentraliseerd worden om machtsmisbruik te voorkomen door gecentraliseerd informatiebezit en -beheer.

Art. 10 Een nationaal en elitair herdenkingsbeleid moet worden vervangen door een transnationaal democratisch onderhandeld proces waarbij de betekenis van historische gebeurtenissen en misdaden, hun gedenktekens en het herstel van onrechtvaardigheden uit het verleden met medewerking van de slachtoffers voortdurend opnieuw worden gedefinieerd.

Art. 11 De vernietiging van habitats van mensen, dieren en planten moet een halt worden toegeroepen door middel van wereldwijd bindende bepalingen en wetten die zijn aangenomen in democratisch legitieme instellingen waarin de betrokken groepen vertegenwoordigd zijn. Vorderingen van natuurlijke of traditionele bewoners van getroffen habitats hebben voorrang.

Art. 12 De mondiale productie van voedsel, consumptiegoederen en energie moet worden gereguleerd door wereldwijd bindende maatregelen die democratisch gelegitimeerd worden door de burgers van de wereld; hun massaconsumptie moet zodanig worden gecontroleerd dat verregaande schade en oncontroleerbare gevolgen voor het ecosysteem en de middelen van bestaan worden voorkomen.

App. Levende wezens met gevoelens mogen niet worden beschouwd en gebruikt als louter middelen, productiemiddelen of goederen. In plaats daarvan moeten hun

belangen worden meegenomen in de bovengenoemde democratische besluitvormingsprocessen.

App. De huidige en toekomstige bevolkingsgroepen die getroffen worden door mondiale ontwikkelingen (bijv. klimaatverandering, milieuvervuiling, enz.) moeten worden gecompenseerd door de specifieke verantwoordelijken of - als zij niet verantwoordelijk kunnen worden gesteld – worden schadeloosgesteld door de internationale gemeenschap.

Opgesteld, besproken en goedgekeurd bij meerderheid van stemmen door:

de politieke waarnemers van de Algemene Vergadering:

ARMEN AVANESSIAN (filosoof en politiek theoreticus)
ULRIKE GUÉROT (hoogleraar Europees Beleid en Onderzoek naar de Democratie)
WOLFGANG KALECK (mensenrechtenadvocaat, oprichter van ECCHR)
MOUFFE van CHANTAL (hoogleraar politieke theorie)
ANU MUHAMMAD (hoogleraar economie)
JO SEOKA (bisschop en mensenrechtenactivist)

de afgevaardigden van de Algemene Vergadering:

HUDA ABUZEID (Libische filmmaker)
DOĞAN AKHANLI (Turkse auteur)
QUIM ARRUFAT (Candidatura d' Unitat Popular)
IGAL AVIDAN (Journalist van Israëlische afkomst)
ARAL BALKAN (Cyborg-activist)
ALINA BANU (Roemeens activist voor Roşia Montană)
KHADJA BEDATI (Sahrawiaans activist)
LÚCIO BELLENTANI (voormalig werknemer van VW Brazilië)
SHOTA BUKOSHI (filmmaker uit Kosovo)
ANWAR AL-BUNNI (advocaat, Syrische oppositie)
HAMZE BYTYCI (Roma activist)
NAOMI COLVIN (activist, Couragestichting)
DIOGO COSTA (Instituto Mises Brasil)
MIHRAN DABAG (historicus van Armeense oorsprong)
PABLO FAJARDO MENDOZA (advocaat groepsaanklacht tegen Chevron Corporation)
GIORGIO FIDENATO (libertarische boer en activist)
DIETER GERTEN (hoogleraar Klimatsysteem en Waterbeheer in Global Change)
JEAN-LOUIS GILISSEN (advocaat bij het ICC, advocaat van de verdediging)
CHRISTOS GIOVANOPOULOS (co-organisator van de protesten op het Syntagma-plein in Athene)
THÉOPHILE DE GIRAUD (antinatalist)
CEZARIJE FRANCISZEK GMYZ (Poolse journalist)

COLIN GOLDNER (Great Ape Project)
 KATHRIN HARTMANN (journalist, criticus van de groene economie)
 WINFRIED HEMPEL (advocaat, voormalig inwoner van Colonia Dignidad)
 FERI IRAWAN (activist tegen palmoliemaatschappijen in Indonesië)
 MEERA JAMAL (journalist uit Pakistan)
 KIRINGAI KAMAU (Keniaans landbouwondernemer)
 CORNELIA KAMINSKI (overkoepelende vereniging voor het recht op leven)
 KHUSHI KABIR (mensenrechtenactivist uit Bangladesh)
 ISRAEL KAUNATJIKE (Herero-activist)
 ZEHRA KHAN (woordvoerster voor de overlevenden van de verbrande textielfabriek Ali Enterprises)
 PRINCE KIHANGI (Congolesse mensenrechtenactivist)
 KIM LEE (Poolse drag queen)
 THUMEKA MAGWANGQANA (Zuid-Afrikaanse burgerrechtenactivist)
 NASIR MANSOOR (Pakistaanse vakbondsman)
 MNYAKA SURU MBORO (activist uit Tanzania)
 SAMI MIAARI (liberaal economist, Universiteit van Tel-Aviv)
 MITAT ÖZDEMİR (Turkse ingenieur, voormalig gastarbeider)
 MARTIN PAIRET (European Alternatives)
 GONZALO PIÑÁN (kunstenaar uit Spanje, economisch migrant)
 MELVIN PURZUELO (klimaatactivist uit de Filippijnen)
 JOANA ADESUWA REITER (activist tegen mensenhandel)
 ITAI RUSIKE (activist uit Zimbabwe)
 FRIEDERIKE SCHMITZ (dierenrechten activist)
 SIMON SELLE (Kinder- en jeugdparlement Tempelhof-Schöneberg)
 HILAL SEZGIN (dierenrechtenactivist)
 ALA' A SHEHABI (activist tegen bewakingstechnologie)
 MAXIM SCHENKO (Russische journalist, deskundige op het gebied van religieus beleid)
 ABOU BAKAR SIDIBÉ (filmmaker, vluchteling uit Mali)
 BERNADUS SWARTBOOI (voormalig minister van Landhervorming van Namibië)
 TAHA SABRI (Imam in Neukölln)
 ALI ERTAN TOPRAK (voorzitter van de Koerdische Gemeenschap Duitsland)
 VLADIMIR UMEĹIĆ (Servisch historicus)
 SEBASTIAN URBANSKI (acteur met Downsyndroom)
 CIAN WESTMORELAND (voormalig drone engineer en klokkenluider)
 CARMEN ZAMBRANO (activist uit Ecuador)

De Algemene Vergadering wordt gesteund door:

Agit Polska, Bahrain Watch, Berlin Postkolonial, Brot für die Welt, Bundesweiter Koordinationskreis gegen Menschenhandel, Club der polnischen Versager, Diem25, European Alternatives, European Center for Constitutional and Human Rights - ECCHR, FUTURZWEI, Germanwatch, Gesellschaft für bedrohte Völker, Initiative Schwarze Frauen in Deutschland – ADEFRA, Initiative Schwarze Menschen in Deutschland – ISD, int.ie, Kampagne für ein Parlament bei der UNO / Democracy Without Borders, Kinder- und Jugendparlament Tempelhof-Schöneberg, Kurdische Gemeinde Deutschland, medico international, Oficina Precaria Berlin / 15 M, Open Knowledge Foundation Deutschland,

Palästinensische Stimme, Plough Back The Fruits – basflonmin.com,
PowerShift, Reporter ohne Grenzen, Rettet den Regenwald, RomaTrial,
Rosa-Luxemburg-Stiftung, Tierfabriken Widerstand, Urgewald, Voix des Migrants,
Welthungerhilfe e.v.a.

